
NIEROZŁĄCZONY (4) *part praet pass pf*

Zawsze w pisowni łącznej.

e oraz pierwsze o jasne; -ón- (3), -on- (1) BiałKat (3:1).

sg m I nierozłączonym (2). ◊ n A nierozłączóné (1). ◊ L nierozłączonym (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Którego nie da się rozdzielić, rozłączyć (4)

nierozłączony z kim (2): bo [ciało Chrystusa] Bołtwo zlobą nierozłączóné miało BiałKat 328v, 181.

W połączeniach szeregowych (3): Oćiec/ Słowo/ y Duch S. [...] wedle Iftot włafnych y prawdziwych trzey fą/ w iednym nierozłączónym/ nieroztárgniónym/ y niezmiéłżánym Bołtwie BiałKat 11, 11, 181.

Synonim: nierozdzielny.

Cf NIEROZŁĄCZNY, ROZŁĄCZONY